

zmiany w ustroju sądownictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 46 poz. 390) oraz rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1922 roku w przedmiocie zmian ustawy o ustroju sądownictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. z r. 1922, № 108, poz. 1005), zarządza się co następuje:

§ 1. Ławnicy (sędziowie niezawodowi i przysięgli) otrzymują za każdą utratę zarobku, wywołaną spełnieniem czynności urzędowej, za każdą rozpoczętą godziną odszkodowanie w wysokości do 1000 mk. Wysokość odszkodowania ustalić należy w każdym poszczególnym wypadku przy uwzględnieniu zwykłego zarobku.

Odszkodowanie przyznaje się najwyżej za 10 godzin w dniu.

§ 2. Wysokość strawnego ustala się na 3000 mk. na każdy dzień czynności.

Wysokość noclegowego równa się wysokości strawnego. Jako dzień czynności po myśli ust. 1 niniejszego paragrafu uważa się dzień, w którym ławnik (sędzia zawodowy, przysięgły) obecnym był służbowo w siedzibie sądu.

§ 3. Ławnicy (sędziowie niezawodowi i przysięgli) otrzymują jako zwrot kosztów podróży:

- a) przy podróżach, odbytych koleją lub innymi środkami komunikacyjnymi użyteczności publicznej, rzeczywiście powstałe wydatki, jednak przy użyciu kolei lub kolejki nie wyżej kosztów biletu III klasy.
- b) przy podróżach, których odbyć w powyższy sposób nie można, za każdy rozpoczęty klm. drogi tam i z powrotem 4 mk. Jeżeli ławnik (sędzia niezawodowy, przysięgły) zmuszony był użyć furmanki, należy zwrócić powstałe przez to koszty w odpowiedniej wysokości; odnosi się to także do tych wypadków, w których użyto własnej furmanki.

Koszta podróży zwraca się tylko wtenczas, jeżeli odległość mieszkania ławnika (sędziego niezawodowego lub przysięgłego) od miejsca, gdzie czynność należy wykonać, wynosi więcej niż 3 klm.

§ 4. Koszta podróży zwraca się także za takie podróże, które ławnik (sędzia niezawodowy lub przysięgły) odbywa podczas kadencji do swego miejsca zamieszkania. Koszta te nie mogą jednak przekraczać wysokości noclegowego.

§ 5. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 listopada 1922 r. w przedmiocie kosztów podróży i dniowego ławników i sędziów niezawodowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 96, poz. 889).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

201.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 marca 1923 r.

w przedmiocie utworzenia kas skarbowych we Lwowie i w Krakowie, oraz w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 21 sierpnia 1922 r. o opłacie stempłowej od kart do gry.

Na zasadzie art. 3, 4, 12 i 13 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. W mieście Lwowie znosi się krajową kasę skarbową i kasę tymczasowego wydziału samorządowego, a ich agendy przekazuje się kasom skarbowym A i B, które się równocześnie tworzy.

§ 2. W mieście Krakowie znosi się filjalną kasę krajową a agendy jej przekazuje się kasie skarbowej II, którą się równocześnie tworzy.

§ 3. W § 13 rozporządzenia z dnia 21 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 74, poz. 674) zmieniającem niektóre postanowienia rozporządzenia z dnia 31 października 1920 r. w przedmiocie opłaty stempłowej od kart do gry zmienia się słowa „Kasa Skarbowa B we Lwowie” na słowa „Kasa Skarbowa A we Lwowie”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

202.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 23 marca 1923 r.

w przedmiocie zmiany wysokości mnożników celnych normalnego i zniżonego.

Na podstawie art. 14 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość dopłaty celnej normalnej (mnożnika celnego normalnego), której podlegają towary, wyszczególnione w § 1 rozporządzenia z dnia 26 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 612), w § 1 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 106, poz. 988), w § 1 rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 12, poz. 80) i w § 1 rozporządzenia z dnia 17 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 131), określa się na 599.900% (czyli mnożnik 6.000).

§ 2. Wysokość dopłaty celnej zniżonej (ulgowej) [mnożnika celnego zniżonego, czyli ulgowego], której podlegają wszystkie towary, nieobjęte § 1 roz-

porządzenia z dnia 26 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 612), § 1 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 106, poz. 988), § 1 rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 12, poz. 80) i § 1 rozporządzenia z dnia 17 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 131) ani rozporządzeniem z dnia 21 października 1922 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 873), określa się na 399.900‰ (czyli mnożnik 4000).

§ 3. Dotychczasowe wysokości dopłat celnych 299.900‰ (mnożnik 3000) i 199.900‰ (mnożnik 2000) będą stosowane do odpowiednich towarów w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jeśli towary te:

- a) zostały nadane do przewozu koleją lub statkiem bezpośrednio do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia; do towarów takich urzędy celne stosują dotychczasowe normy dopłat (mnożników) na podstawie kolejowych listów przewozowych lub konosamentów;
- b) zostały nadane do przewozu koleją lub statkiem pośrednio, jednak z przeznaczeniem dla odbiorców na obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej, najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia; do towarów takich urzędy celne stosują dotychczasowe normy dopłat (mnożników) tylko na podstawie poleceń Ministerstwa Skarbu;
- c) zalegały w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w celnych składach urzędowych, kolejowych oraz nieurzędowych publicznych lub prywatnych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czwartego dnia po ogłoszeniu.

Jednocześnie z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą: 1) rozporządzenie z dnia 25 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 13, poz. 89); 2) § 2 rozporządzenia z dnia 25 1923 (Dz. U. R. P. № 12, poz. 80); 3) § 2 rozporządzenia z dnia 17 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 131).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

203.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 15 marca 1923 r.

w przedmiocie zmiany należności za jednorazowe wypożyczenie i użycie cysterny.

Na zasadzie ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. w przedmiocie sekwestru zbiorników i cystern nafto-

wych (Dz. U. R. P. № 68, poz. 414) oraz rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 28 lipca 1921 r. w przedmiocie ustalenia kompetencji Ministerstw odnośnie do spraw naftowych (Dz. U. R. P. № 69, poz. 464) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustalona rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany należności za jednorazowe wypożyczenie i użycie cysterny (Dz. U. R. P. № 22, poz. 187 § 1) należność za jednorazowe wypożyczenie cystern wagonowych, pozostających pod sekwestrem i użytych zarówno pod przewóz ropy, jak i przetworów naftowych, podwyższa się do 200.000 mkp. bez względu na pojemność cysterny i odległość.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

204.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 15 marca 1923 r.

w przedmiocie wynagrodzenia za sekwestr cystern wagonowych.

Na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. w przedmiocie sekwestru zbiorników i cystern naftowych (Dz. U. R. P. № 68, poz. 414) w uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z 31 grudnia 1921 r. w przedmiocie wynagrodzenia za sekwestr cystern wagonowych (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 22, poz. 186) zarządza się co następuje:

§ 1. Wynagrodzenie właścicieli cystern wagonowych z tytułu wykonania sekwestru oraz pokrycia kosztów naprawy tychże podwyższa się do 800 mkp. za 100 kg. towaru, przepuszczonego (przewiezonego) w czasie od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Powyższa stawka wynagrodzenia rozumie się za 100 kg. wagi netto loco stacja załadowania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*